



Oradea-mare, duminica 21 dec. (2 jan.) Nr. 98.

ANUL XVI — 1880.

SOCIETATEA
DE TIPARIE ORADEA



Margaret'a regin'a Italiei.

Aventuri literare.

(Urmare.)

Recensentul considera ierasi ca o alterare a mitologiei, când Nuorașu, vedengu balaurul venindu asupra sa, se roga la Cosinziana să-i ajute a-l sagetă. În Iliada (c. 10, v. 284) când Diomede pleca să spioneze, se roga și el la Minerva să-l ajute.

Totu așa crede recensentul, că am alteratu mitologi'a, când am facutu pe solii lui Negru să innote cu caii maestri prin lacul ce încungiura palatul Jelelor, căci dice densusul: „Cu acestia se sbora, ier nu se innota”.

Ca în totu locul, recensentul se feresce și aici a aduce vre-o proba pentru susținerea sa. Cugeta, ca cineva să-i cređa, cum merge vorb'a, numai așa pe barb'a popii!

Cestiunea este multu mai însemnata decât s'o lasămu și noi incurcata, cum o lasa recensentul. Vom face noi ce trebuia să faca densusul.

Ca unul care s'a ocupatu cu literatur'a populara, recensentul trebuia să cunosca mai bine povestile populare: legatur'a lor, calitățile și atribuțiunile fiintelor mitologice, pâna chiar și a — *cailor* mitologici.

Caii mitologici numai arare ori sbora, de ordinaru mergu și ei pe jos ca și ceialalti *cai* — *moritori*, cu deosebirea, că sunt multu mai inteligenti, mai iuti și mai tari, sunt adeca *cai maestri*.

Precum eu nu credu, din motivele desfașurate mai sus, în povestile publicate de recensentu, așa nu pretindu nici eu să cređa densusul în povestile ce i le-așu spune eu. Dreptu aceea me provocu numai la povestile publicate de altii.

Eroii populari din povesti âmbra adese-ori pe *picior*e pe unde nu âmbra pasere cu *aripior*e, cum se dice în poveste.*

Arare ori âmbra pe cai cu aripi. Mai adese ori âmbra pe cai fără aripi. Motivul se înțelege ușoru. Aventurile eroilor cu cai sboratori mai totdeauna trebuie să se întemple în niște regiuni imaginare, supra-naturale, încât numai puțin să mai asemene cu cele de pe pamântu. Pré naturalu, căci deca caii sunt sboratori, pamântul este unu terenu pré marginitu pentru aventurile lor. Ier în regiunile imaginare numai anevoia potu să-si afle adversari. Dar abstragându dela acest'a, unele din cele mai frumoșe și mai verosimile aventuri. cu caii sboratori aru fi imposibile, séu numai prin inconsecinție, prin contradicere. Așa când eroul persecutatu de inamicul seu *fuge* cu calul, se vede inse ajunsu, el arunca cutea séu gresi'a care se face munte, séu peri'a care se face o padure deșă séu ânelul care se face zidu de cremene, ori picatur'a de lapte dela Sânt'a Dumineca care se face unu riu mare. Tôte aceste mijloce de scapare aru fi de prisosu la eroi cu cai sboratori, căci, ca să scape aru avé numai să se înalție în aeru. Eroii cu caii sboratori scapa cu alte mijloce de adversarii lor. În povestea „Tinerețe fără betrânețe” dela Ispirescu, eroul scapa cu ajutorul sagetei.

Eroii cu cai fără aripi facu aventuri pe pamântu mai variate și mai asemenate cu viét'a omenesca, prin urmare mai bine înțelese și mai gustate de poporu. Așa vedemu, la Ispirescu, pe Ileana Simriana calare ântâiu pe fratele cel mai tineru al lui Galbenu-de-sóre facându cele mai minunate aventuri.

Galbenu-de-sóre este fără îndoie la calul cel mai maestru din povesti. El în povestea sus citata trece deluri, trece munti și văi, sue pe naia cu Simziana. El dă Simzianei cutea, peri'a și ânelul cu care scapa de

Smeoica. El se lupta și învinge armasarul epelor din „*smircul marilor*”, și în fine el *trece si Jordanul*. În „Fetu-frumosu” la Th. M. Arsene pbl. 193, eroul trece cu calul seu o *apa mare* pentru ca să pótă ajunge la palaturile lui Negru imperatu.

Di recensentu ar trebui acum să ne spuna cum remâne cu *innotatul*? Póte isi va luá refugiu la biblia, și va dice, că au trecutu ca Israiltenii prin Marea-roșia!...

Cine falsifica dar mitologi'a? Amu ajunsu acum la cestiunea în care se crede mai tare recensentul. Acésta încredere-de-sine, mi se pare, și-o întemeieza pe împregiurarea, că „marile sale descoperiri” se referu, crede densusul, mai vértosu la acésta cestiune. Sântemu dar în dreptu să așteptâmu, că, deca cestiunile de pâna aici i-a succesu atât de reu, cel puțin să n'o pașesca și în acest'a totu asemenea. Să vedemu!

Fia-care deitate, dice densusul, este numai personificarea séu simbolul unui elementu, unei puteri din natura. Așa de exemplu Cosinziana este Luna, Strambalemne și Sfarma-petri sunt „uriesii imperiului plantelor și al mineralelor”. Zorila, Murgila, Miédia-nópte, botezatu de densusul Mezila, sunt lucérieri de sera, de miédia-nópte, și de deminétia. Dice că și Fetu-frumosu este totu lucéferu, dar nu ne mai spune, care lucéferu va mai fi și acesta. Ceva mai târziu îl face deitate de lumina, alta-data îl face sóre. Acum se vede că l'a degradatu la sórtea de lucéferu fără portfoiu, supranumerariu, de și este eroul cel d'ântâiu și cel mai mare în povestile populare. Fiindu onorile, ce le împarte recensentul, atât de nestátore, cine scie pâna la capetul *descoperirilor* ce vor mai ajunge toti acesti lucéferi. Pe capriciosul Martișoru l'a înaintatu, în recenziune, l'a rangul de sóre de primavéra și chiar la rangul de — Christos! Nu glumescu. Ingratii și necredinciosii, cari aru avé cutezarea să se îndoiesca și d'acésta descoperire, să desfacă bibli'a, vream să dicu, foișór'a „Luminatorului” nr. 10. Acest'a inse nu împedeca nimicu pe alchimistul mitologicu, ca totu în acelasi numeru al foișórei mai cătra fine să degradeze și pe Christos la sórtea de buriana, care se numesce *Odoleanu*. Ovidu în *Metamorfosele* sale este unu cârpaciú nevoiasiu, pe lângă dl Marienescu care scie să faca âsemeni minuni!

Alchimistul nostru pretinde mai incolo, că și poporul totu așa înțelege mitologi'a, ca densusul. Vom vedé îndata. Mai departe susține. că nici o deitate nu póte avé alte însușiri decât acele care le simbolisêza dupa ideia densusului ce o atribue poporului. Așa d. e. Nuorașu nu s'ar poté rugá la Cosinziana, și ea nu ar poté să-i ajute să sageteze balaurul, căci ea este *lun'a*, și cum ar poté fi *lun'a* „și eroina ucigátore”? Se întreba cu mirare dl Marienescu. Dreptu aceea nici Fetu-frumosu, Murgila, Miédia-nópte și Zorila, fiindu lucéferi, n'aru poté să faca altu-ceva decât ce potu să faca în calitatea lor de lucéferi.

Prin urmare Cosinziana n'ar poté protege pe Negru și pe Români, căci ce interesu să aiba *Lun'a* de ei, de nu cumva aru fi toti — lunatici!...

Fetu-frumosu și ceialalti fei, ce aru avé ei ca lucéferi cu Români și Români cu ei, afara dóra când resare lucéferul de ziua și esu boarii cu boii la pașune, séu când resare cel de séra și copiii fugu cu vitieii acasa, ca să nu-i prinda Mam'a-padurei. Baba-Dochia n'ar avé alta d'a face, decât în cele noue zile să-si scuture cogiocele, și apoi să se puna și să traga unu puiu de somnu pâna la anul, când va deșteptá-o iera ștregarul de Martișoru. Pe Riscogelu, care, dice mitologul, este deitate edificátore, ar urmá că nu l'amu poté vedé de cât cu bard'a, cu herestrel și celelalte unelte în spate, âmbându câte-odata și d'a imboisele

* Ispirescu Legende. ed. II part. II fasc. I pag. 39 și 99 și 85, 99; fasc. II pag. 15.

cum le cam place — lemnarilor. De óre-ce în Negriada nu s'a urmatu așa, tóta mitologi'a ei, dice recensentul, este fãra sistema. N'avemu de cât sã cercetãmu și vom vedé.

Așã-și imaginéza recensentul sistem'a mitologiei peste totu și în specialu și a mitologiei nòstre naționale. Pãna la dl Marienescu n'am auđitu, n'am cetitu și n'am vedutu aplicata la nici unu scriitoru clasicu o așa sistema mitologica și cu unu înțelesu atãt de marginitu, absurdu chiar.

Déca recensentul ar fi meditatú numai unu momentu la consecințele acestui principiu, s'ar fi spaimentatu ênsusi de monstruositatea lui. Ce ar urmã din acestu ridiculu principiu mitologicu? Consecinț'a nemijlocita ar fi, cã đeii nu sũnt de cât niște simbole seci ale unor elemente, puteri séu fenomene din natura, niște papusi cari au sã jóce dupa cum pórtã natura atfele. A dóu'a consecinț'a ar fi, cã đeii nu aru avé nici o vointãa propria, aru fi cu totul lipsiti de libertatea acțiunilor lor. A trei'a consecinț'a ar fi, cã đeii n'aru puté sã fia de cât cu multu mai inferiori, de cât omul, care are vointãa propria și deplin'a libertate a acțiunii. Dar mai multu! Đeii aru fi inferiori celorlalte animale, cari au și ele o libertate, unu instinctu al lor propriu. În ultim'a analiza, frumosul Olimpu al vechilor Eleni și al Romanilor ar fi numai o menageria, dar o menageria de animalele cele mai miserbarele.

E fatalu, cã dl Marienescu, care se ocupa atãt de multu cu mitologi'a, chiar mitologi'a s'o înțeléga într' unu modu atãt de inferioru. La noi cari sũntemu începatori în tóte, și ne primimu împrumutatu înțelepciunea fãra multa judecata, și de cele mai multe ori chiar fãra nici o judecata, póte sã tréca ușor asemeni aberațiunii, fãra sã-si afle corecțiunea.

(Va urmã.)

Ar. Densusianu.



Furtunile.

u glasu adãncu selbaticu
Alérge pe campii,
Venindu din miédia-nópte
A eenii vijelii.

Vezduhul clocotescé
Din ceru pâna 'n pamântu,
Ometu 'n mari vertejuri
Se spulbera de vântu.

Ah! cine nu gândescé
Cu sufletul patrunsu,
La cel ce-acum în drumu-i
De vicolu e ajunsu.

Tu numai, nemilóso,
Zimbesci. când pieptul meu
Se sbuciuma si geme
De-unu viforu multu mai greu.

M. Pompiliu.

Amicul adeveralui.

— *Novela englesa.* —

(Urmare.)

— Dã-le pace, dle Morris, — sbierã cãtra el. Dar cum ti-a plesnitu prin minte idei'a sã spunu dșórei, cã colorile acele se perdu?

— Și n'am vorbitu adevéru, dle Black? Nu-ti aduci aminte dta, cã în sãmbet'a trecuta, o dómna a readusu hain'a, care de totu și-a perdutu colórea?

— Ce trebuiã sã spui aceea?! Lasa sã se convin-ga ómenii ênsiisi, dupa ce au platitu!

— Atunci ar fi pré târdiú, dle Black.

— Ce vorba prósta! Déca noi amu spune fia-cãrui cumperatoru, cã panur'a ast'a séu ceea nu-i de tréba, în scurtu timpu amu puté inchide prevali'a nòstra. Multu me miru de dta, cã de atãta timpu ce esti la noi, n'ai pututu sã 'nveti nici macar atãta.

Bietul Viliam! Abiã trecú vijeli'a acést'a, urmã alt'a.

— Aréta-mi unu flanelu bunu și ieftinu, — díse o dama cam betràna, — ca acel'a, ce e espusu în ferésta de lâna scoțiana.

Viliam i servi.

— Lãna curata scoțiana e ast'a? — întrebã dómn'a.

— Ba, dna. Eu n'am đisu acésta.

— Dar în ferésta e scrisu așa. Înse totusi va fi de lâna curata.

— Ba, dna, e mestecata cu bumbacu.

— Cu bumbacu! Dar în ferésta stã scrisu cu litere mari, cã e „lãna curata“. Dar cel puçin credu cã nu face crețiuri.

— Ba da, dómna.

— Đeu! Ce frumosu dela dta, cã cel puçin îmi spuni înainte. Raru negustoru! Dta nu te vei fericí.

Și Viliam sciea acést'a. Dar n'avea ce face. Cuvântul datu il deoblegã. Trebuiã sã vorbésca adevéru.

— Pardon, dómna, — întrepruse dl Black. S'a comisu eróre în esposițiune. Am și dispusu sã se coréga. Cu ce ve potu servi?

— Mulțamu. Cu nimica.

Și dam'a eși.

— Dar ce ț'i dtale astadi? — strigã șeful înfuriatu dupa ce dn'a eși.

— Am fost întrebatu, și eu am respunsu adevératu. Atãta totu.

— Atãta totu! — racni șeful plinu de mânia.

Înse nu putú continuã, cãci întrara dóue dame. Ele se apropiara de Viliam, cerura o stofa, și pațira întocmai ca dam'a de mai nainte. Viliam le spuse, cã stof'a ceruta nu e așa fina, ci de calitate ordinaria. În urmarea acestei descoperiri și ele se departara, fãra sã fi cumperatu ceva.

Dupa ce se dusera, șeful aprinsu de mânia, se resti cãtra Viliam.

— Cara-te din prevali'a acésta, nebunu ce esti, cãci déca vei mai remãné multu aici, ne vei prepadi pe toti.

Viliam eși tristu, đicându-si:

— Iéta-me-su ajunsu la prepastia cu propagarea adevéru. Dar ce sã facu?! Mi-am datu vorb'a. Trebue s'o ținu!

Și meditãndu astfel se duse la iubit'a sa Liza Bell.

VI.

Viliam la dșór'a Liza Bell.

Precum scimu, cocón'a Liza Bell erã logodnic'a lui Viliam. O copila nu numai frumósa acést'a, dar totdeuna cu gustu imbracata. Dêns'a putea sã faca și mai buna partia decât Viliam, înse il iubiã, de aceea refusã pe toti pețitorii sei, spre a-si da mân'a și ânim'a alesului ei Viliam.

Când el intrã, Liza ședea numai singura în odaia, dar abiã se vedea din mulțimea de dantele, cãci tocmai se gatã la unu balu.

(Va urmã.)

S A E O N U :

Calindarul septemănei.

Ziu'a sept.	st. v.	st. n.	Numele sântilor și serbatorile.	Sorele	
				resare	apune
Dumineca	21	2	S. Mra Iuliana	7 53	4 7
Luni	22	3	Mra Anastasia	7 53	4 7
Marti	23	4	SS. 10 Mri din Critu	7 52	4 8
Mercuri	24	5	Mra Eugenia.	7 51	4 8
Joi	25	6	(†) Nasc. D. Is. Cr.	7 51	4 9
Vineri	26	7	(†) Ad. Pres. Nasc.	7 50	4 10
Sâmbeta	27	8	(†) Ap. si Arch. Stefan.	7 49	4 11

A p e l u

cătra poporul românesc, în cauz'a expozițiunii naționale,

care se va deschide

în 15/27 aug. 1881 la Sibiiu.

S'au împlinit 18 ani, de când se înființase pe teritoriul Transilvaniei la Brașovu, cea de întâiu expozițiune de manufacture și de produse, adunate numai dela individi și familii de naționalitate românească. Încercare mai multu improvisata, modesta, compusa din vre-o două mii și două sute de obiecte, ea totusi a lasatu în memori'a contimpuranilor cele mai placute impresiuni, a avutu și rezultate positive, atât spirituale cât și materiale pentru scopurile Asociațiunii noastre.

Pâna în a. 1862 opiniunea strainilor eră, că în mânila poporului nu se afla nici unu ramu de industria, iera multi și mai esageră dîcîndu, că românul nici nu este aptu pentru cultivarea profesiunilor și cu atât mai puçin pentru industria mare (fabrica) și pentru arțile frumoșe.

Interese de ordine superiøre și chiar vitale obligă pe națiune, în casul de față pe Asociațiunea transilvana, să dea poporului ocaziune de a face să dispara acel prejudetiu periculosu, și tot'odata să afle prin mijlocirea unei expozițiuni, a unei piatie comune naționale, deca se deprinde el macar în unele ramuri ale industriei și care aru fi acele; îndata apoi să se întrebe, deca geniul și temperamentul seu îl tragu séu nu, spre cultivarea arților și a meseriilor. Acésta trebuiă să se scia cu atât mai vèrtosu, că intrarea unei părți considerabile a poporului nostru pe terenul industrialu, a și ajunsu a fi o cestiune de viața pentru dînsul.

Este o axioma adoptata de cei mai renumiti economisti și barbati de statu ai timpului nostru, care suna: Nici unu poporu care nu cultiva arțile și industria, nu are dreptu de a se numeră între popórele civilizate.

Și ierasi alt'a, totu așa de apodictica: Popórele lipsite de industria, n'au viitoru.

Barbati cei mai luminați ai națiunii noastre au datu și pâna acuma probe de ajunsu, că dînsii sînt petrunsi de adeverul acestor doctrine.

Trei adunări generale ale Asociațiunii transilvane din trei părți ale țerii, adeca dela Șimleu, Sighișor'a și Turd'a, petrunse de adeverurile atinse mai în sus, au enunçiatu în unanimitate, imperiós'a necesitate de a înființia a două expozițiune, iera a trei'a, cea din Turda, a impusu realisarea expozițiunii în termeni clari, comitetului seu centralu. Cu acésta înse nu a dispensatu pe nici unu membru al Asociațiunii transilvane dela nobil'a și patriotic'a îndatorire de-a face fia-care din partea

sa totul, pentru ca espozitiunea dela Sibiiu, a cărei deschidere e defipta pe 15/27 august 1881, să aiba rezultate cât se pôte mai dorite și îmbucurătoare.

Din partea sa, subscrisul comitetu vine cu acestu apelu al seu, spre a se adresă în acésta întreprindere de importantia suprema, nu numai cătra membrii Asociațiunii transilvane pentru literatur'a și cultur'a poporului român, ci cătra tôte clasele societății românesci, cătra tôte familiile și personele inteligente și inspirate de ideile adeveratei civilizațiuni, ca să binevoiesca a-i veni în ajutoriu cu puterea cuvîntului îndemnându, iera prin fapta, mergîndu înainte cu esemplu întru înavușirea viitorei espozitiunii cu obiectele cele mai variate, din tôte ramurile activității omenesci. Nimicu să nu ne para neînsemnatu din câte lucruri produce natur'a pe urm'a labórei omului, din câte ține ea ascunse în sinul seu și aștepta, ca omul să le descopere și folosésca; nici unu obiectu de industria și de arta, din câte potu să iéasa din mâni românesci, să nu despretuim. Scopul espozitiunii noastre nu este, ca să ne producemu din simpla vanitate cu ceea ce nu avemu și ce înca nu sîntemu în stare de a produce, ci cu totul altul: Să ne presentămu nòue înșine așa precum sîntemu astadi, pentru ca să scim de unde trebuie să continuăm în ziu'a de mâne. Nici o iluziune să nu ne facemu; dara nici acel pesimismu destructoru să nu-l nutrimu, ca și cum industri'a și tôte produsele labórei poporului românesc nu aru însemnă nimicu în lupt'a universală pentru esistenza. Fia produsele industriei poporului nostru ori cât de primitive, căci el cu acele s'au ajutat într'o viața nu de sute, ci de mii de ani. Pe când republic'a Romei antice eră întru tóta splendoréa sa, carul și atratul, cas'a și îmbracamintea poporului din Itali'a se presenta pe monumente, pe numi și medalii în forme mai primitive, decât le vedemu pe acele la poporul nostru întru o parte considerabilă a provinciilor locuite astadi de el. Este înse și numai o cestiune de aprețiere și de gustu a ține cineva, că de es. o mulțime de mode în porturi din țilele noastre, nu aru fi curatu caricature pe lângă costumele antice, în care ni se presenta consuli și pretori, imperatori și tribuni militari, senatori și cavaleri, iera mai vèrtosu matrónene și fiicele lor. Din tôte acele costume antice afli cele mai învederate urme în costumele diverse ale poporului peste totu, pe unde civilizațiunea falsă, introdusa de speculanti straini și amestecul cu costume barbare, nu le-au schimositu și deterioratu.

A purcede în modu tacsativu și a specifică obiectele apte pentru espozitiune, ar însemnă că voim să trecemu departe peste scopul unui apelu. De altmintrea subscrisul comitetu nu a lipsitu a-si împlini și în acestu punctu misiunea atunci, când în cursul acestui anu a esmisu o comisiune din sinul seu, spre a elaboră unu planu de espozitiune, care a și fost presentatu adunării din Turda.

Cadrul acelu planu este atât de vastu, în cât ar încapé într'însul, nu o pré modesta espozitiune parțială, ci chiar și universală.

Spre a facilită publicului cunoșcerea acelu planu, aflăm cu cale a-l aneșă la acestu apelu sub A).

Spre a întimpină ori ce îndoiéla s'aru puté nasce în unii doritori de a participă la espozitiunea Asociațiunii noastre, subscrisul comitetu își ține de a sa datorința a declară că:

Tôte obiectele, de ori ce natura și valóre, câte se vor tramite la acésta espozitiune, sînt și remănu dreptă proprietate a fia-cărui participante așa, cât acele se vor restituți și remite fia-cărui îndata dupa închiderea espozitiunii, pe temeiul registrelor care vor fi purtate în tóta regul'a, și numai acele obiecte vor remăné la Asociațiune, pe care proprietarii lor se vor simți îndemnați a

le donă de buna voia, din generositate și patriotismu, în favoarea fondului Asociațiunii transilvane.

Mijlocele de comunicațiune în epoc'a noastră s'au înmulțitu, precum n'au mai fost nici odinioară, și cu transportul facilitatu s'au micșoratu și spesele în proporțiuni considerabile, atât la căile ferate, cât și la poștele cu diligențe comune.

Unu regulamentu al expozițiunii, pe care-l anecșămu sub B) cuprinde informațiunile necesare despre modul participării la aceeași.

Pentru ca afacerile expozițiunii să mērga cât se pōte mai promptu și mai regulatu, s'au alesu unu comitetu specialu, constatoriu din dnii membri: Bar. D. Ursu, G. Baritiu, Ioan Popescu, Visarion Romanu, Parteniu Cosma, Alesandru Lebu, dr. Dan. P. Barcianu, Eugeniu Brote, Dim. Comsia, care s'a constituitu alegēndu-si de președinte pe dl avocatul P. Cosma, de secretaru pe dl propr. E. Brote.

Misiunea comitetului expozițiunii este, a luă tōte măsurile preparative, câte le va află necesare spre ajungerea scopului, a se pune în comunicațiune cu publicul întregu, a primi la timp în sensul regulamentului alaturatu tōte obiectele destinate pentru expozițiune, a le aședă în localul alesu spre scopul acesta și după închiderea expozițiunii a le remite pe cele de remisă la proprietarii lor, a luă în sēm'a sa pe cele ce vor fi daruite Asociațiunii transilvane.

Pe temeiul acestei notificări și respective instalări a comitetului expozițiunii, se înțelege de sine, că toti doritorii de a participa la expozițiune vor avē a se adresă în ori ce afacere de natur'a acesteia, deadreptul cătra:

Comitetul expozițiunii romānesci, în Sibiiu strad'a Cisnădiei (Helftauergasse) nr. 7.

Încheiămu aceștu apelu cu ceea ce s'aru fi cuvenitu să-l începem:

Înainte cu Dumnedieu!

Din ședinț'a plenaria a comitetului Asociațiunii transilvane dela 2 dec. 1880.

Jacob Bologa m. p.
v.-presedinte.

G. Baritiu m. p.
secretariu.

*

A. Program'a expozițiunii.

(Estrasu din raportul comisiunii.)

I. Montanistica. 1. Materialii fosile (carbuni, petrolu brutu etc.) 2. Minerale și metale (saruri, pucioșa, grafitu, aur, arama etc.)

II. Agricultura, silvicultura și horticultura. 1. Totu felul de plante agricole (cerealii, cânepa, inu, tabacu, trifoiu etc.) 2. Producte animalice (pei, pene, cēra, peri, lāna, unsori, laptarii). 3. Productele silviculturii (lemnarii, cōge, reșina, ēsca etc.) 4. Animale (cai, boi, oi, porci, gāini etc.) 5. Productele horticulturii (pōme, legumi, flori etc.)

III. Industria. 1. Industri'a chimica (preparate chemice, ape minerale, sapunu, luminări, asprēla (scrobēla), colorii, cleiu etc.) 2. Faīna, spirtu, vinu, ofietu, conserve și cofetarii. 3. Lāna spelata, țeseturi, metasarii, brodarituri, dantele, vestminte fabricate din pei. 4. Industri'a metalelor (aurarii și argintarii, arme, instrumente.) 5. Industri'a lemnariilor (mobile, buti, rotaria, șindile, corfe, strungarii). 6. Fabricate din pētra, pamēnturi și sticla (ōle, sticlarii, scocuri, cupțore etc.) 7. Industri'a naționala de casa.

IV. Machine și unelte.

V. Artele. 1. Artele grafice (tipografia, xilografia, litografia, fotografia etc.) 2. Art'a bisericēscă (decorațiuni, odōre, icōne, candelē etc.) 3. Arhitectura, (sculptur'a, zugravitul, desemnul etc.) 4. Anticități.

VI. Producte literare și mijlocele de instrucțiune.

În cât privesc terminul la care ar fi a se ține expozițiunea, comisiunea, de și conscia de multele și variile greutăți, ce sūnt împreunate cu arangiarea ei, a cređutu totuși, că nu va fi favorabilu pentru întreprindere, dēca se va pune în terminu îndepartatu, cu atât mai multu nu, cu cât expozițiunea va avē să rămāna în marginile modeste, prescrise prin împregiurări. Astfel comisiunea opinēza, că expozițiunea se va putē deschide în 27 august (S. Maria) anului viitoriu.

*

B. Regulamentul

expozițiunii romāne din Sibiiu, arangiate de „Asociațiunea transilvane pentru literatur'a și cultur'a poporului romanu.

1. Expozițiunea romāna arangiata de Asociațiunea transilvane pentru literatur'a romāna și cultur'a poporului romanu se va deschide în Sibiiu la 15/27 august 1881 și se va încheiă la 25 august (6 septembrie) 1881.

2. Comitetul expozițiunii conduce și regulēza tōte afacerile expozițiunii.

3. În fia-care despartiamēntu al Asociațiunii se formēza unu sēu mai multe subcomitete de expozițiune. Aceste stau în corespondenț'a directă cu comitetul expozițiunii, sūnt îndreptațite a provocă la participare, a primi obiecte de expozițiune și a le transportă în modu colectivu la adres'a comitetului expozițiunii.

4. La acēsta expozițiune se admitu numai obiecte dela producēntii romāni.

5. Fia-care esponentu va însicintă comitetul expozițiunii cel multu până la 1 iuliu 1881 deadreptul sēu prin subcomitete, despre obiectele ce doresce a espune.

6. Tōte materiile esplosibile sūnt cu totul eschise dela expozițiune.

Alcohole, oleiuri, materii alcalice și alte materii, cari ar putē fi dauāse pentru celelalte obiecte espuse, sēu ar putē molestă publicul, se primescu numai în vase mici și anume potrivite pentru acēstu scopu.

7. Afara de aceste, comitetul expozițiunii are dreptul a refusă primirea vre-unui obiectu și din alte motive.

8. Tōte transporturile expozițiunii sūnt a se însemnă pe colli (lada, pachetu etc.) cu signatur'a: **E. R. Sibiiu 1881**, și sūnt a se adresă comitetului expozițiunii din Sibiiu (Nagy-Szeben).

9. Punēndu-se în cointelegere cu societățile drumului feratu, comitetul expozițiunii va nisui de a dobândi o tarifa redusă pentru obiectele expozițiunii, supuse transportului. Publicarea dispozițiunilor speciale se va face la timpul seu.

10. Subcomitetele vor îngrigi, ca obiectele de expozițiune din cercul lor să se espedeze dupa putinț'a tōte într'unu singuru transportu.

11. Spesele transportului obiectelor de expozițiune până la Sibiiu și retour le pōrta esponentu.

12. Obiectele de expozițiune se primescu în localitățile expozițiunii dela 1/13 iuliu până la 13/25 august 1881. Escepțiune dela acēstu terminu facu productele prōspete ale horticulturii și ale animalelor vii, pentru cari obiecte se vor face la timpul seu dispozițiuni speciale.

13. Fia-care esponentu va primi dela comitetul expozițiunii unu certificat, în care se va cuprinde numērul, sub care s'a primitu obiectul seu și determinarea grupei, unde este aședatu.

14. Obiectele se espunu sub firm'a producēntilor lor.

15. Esponentii sūnt invitati a se declară, dēca dorescu ca obiectul lor să se vēnda și cu cât, sēu dēca dorescu a-l donă, sēu a li se retramite.

16. Comitetul va lua toate mesurile necesare pentru a scuti obiectele espuse de ori-ce dauna.

17. Obiectele de espozitiune se supunu apretierii unui juriu. Dispozitii speciale, precum și publicarea modalitatii de premiare vor urma.

18. Obiectele de espozitiune nu se potu scote din localitatile espozitiunii fara scirea și permisiunea comitetului.

19. Pana la terminul deschiderii intrarea in localitatile espozitiunii este oprita fia-caruia. Deka unu esponentu voiesce a-si asega și decora ensusi obiectele sale, el pote ave intrare in localitatile espozitiunii numai cu unu biletu, estradatu de președentul comitetului de espozitiune.

20. Pentru serviciul internu al espozitiunii se vor publica la timpul seu dispozitii speciali.

21. Fia-care esponentu se obliga la respectarea și intocmai urmare a acestui regulamentu.

Nr. 6. E. R.

Votatu și statoritu in ședint'a comitetului espozitiunii ținuta la Sibiu in 13/25 nov. 1880.

Parteniu Cosma m. p.
presedinte.

Eugeniu Brote m. p.
secretariu.

Serbarea Vulcanu la Beiușu.

— In 25 decembre. —

Domnule redactoru! Diu'a de 25 decembre, ca in toti anii, asa și asta-data fu o di de serbatore pentru inteligint'a romana din Beiușu. Durere inse, ca acesta serbatore este totdeuna de doliu, caci prin ea se serbeza memori'a unui barbatu repausatu. Sunt tocmai patru-deci și unu de ani, decand acestu barbatu, episcopul Samuil Vulcanu a muritu, și de atunci tinerimea gimnasiala, care se cresce in institutul fundatu de densul, in fia-care anu, la 25 decembre, aniversari'a mortii lui, vine se-i aprinda facli'a recunoscintei sale, ținendu parastasu și dupa acela o ședint'a publica literaria.

De asta-data se facu inse și o schimbare forte avantagiōsa, caci serbarea se mută din sal'a gimnasiului in curtea episcopesca, unde se putura pune la dispozitiunea publicului localitati mai spaciōse. Acesta stramutare este meritul dlui diriginte dominialu Iosif Romanu, carele cu cunoscut'a-i afabilitate și anima romanesca, a oferitu acele localitati tinerimei studiōse pentru acestu scopu frumosu.

Serbarea incepū dupa parastasu ținutu. Conducatorul societatii dl profesorul Iuliu Papfalvai o deschise prin o cuvēntare prin care accentuă insemnatarea zilei. Apoi se esecută program'a ce ati publicatu și dvōstre.

Tote piesele fure esecutate bine. Corul instrumentalu compusu din 14 tineri sub conducerea dlui profesorul A. P. Balașu a fost multu aplaudatu, asemenea și corul vocalu condusu de dl profesorul I. Buteanu.

Declamantii D. Deacu, N. Budo, Marcel Wlad, V. Hoblea și G. Dimitrieviciu, au corespunsu deplinu rolului lor; ier T. Bulcu, carele a cetitu biografi'a episcopului-mecenate a datu proba de unu talentu frumosu.

Serbarea se ncheiă prin cuvēntul dlui conducatoru carele multiam publicului ca luă parte la acesta festivitate a tinerimei, — și in fine corul instrumentalu intonă unu marsu, dupa care totu publicul se mprasciă sub impresiunea unei mulțamiri depline.

Coresp. ord.

Teatru romanescu in Sas-Sebesiu.

In 11 decembre a sositu aici dl Augustin Petculescu directoru teatralu cu trup'a sa (6 actori, 2 ac-

trice, 1 cassariu și 1 sufleru). In 12 decembre a datu prim'a reprezentatiune și in 22 cea din urma. In 23 s'a dusu la Alba-Iulia, spre a da și acolo vr'o 6—7 reprezentatiuni, și de acolo se va duce la Sibiu, pentru ca romanii de acolo se petreca serbatorile Craciunului cu adeverata placere.

Reprezentatiunile s'au datu aici in sal'a cea mare a ospetariei orașenesce „La leul d'auru”, și publicul, aprōpe echisivu romanescu, din locu și dimpregiuru le-a spriginitu binișoru.

Vestea imbucuratoare, ajunse aici dela Hașeg și Oreștia, despre acesta societate inainte de sosirea ei, s'a constatau și aici.

Actorii au indestulitu publicul; inse acesta aici este inca pre pučinu de a pute sustine pe unu timpu mai indelungatu a societate teatrala, cu atāt mai pučinu, ca aici strainii spriginescu ori ce intreprindere seu inaintare romanesca nu numai cu absoluta passivitate, ci și cu ura, cu rea vointia.

Piesele, produse de zelosii artisti, au fost de ei bine studiate; unele sunt opere originale de ale lui Alexandri și Lupescu, actele traduceri din frantuzesce.

N'am intențiunea a vorbi despre piesele insemi; ci imi ieu voi'a a aminti unele referitoriu numai la actori.

Directorul Petculescu reprezenta forte bine ori ce figura comica și reproduce cu efectu intențiunea autorului. Inse in piesele poporale totusi pronuncia pre desu numirea „dracu”, mai alesu candu capeta cate unu reportu mai slabutiū dela casariul seu Ionescu. Apoi ca directoru isi mai permite și unele adausuri improvisate la testul piesei; cu unele e norocosu și seceera aplause, altele schiopateza și apoi provoca deosebite critice.

Dl Racoveanu indestulesce publiculu in roluri seriose, precum este grecul in pies'a „Barbatul gelosu”, seu ca Mihaiu in pies'a „Mihaiu Eful”, seu ca Vintilla Spatariul totu in acesta piesa. Figurele de guguman, seu natantocu asemenea le produce cu succesu.

Despre art'a lor de cantare nu ne putemu esprima cu lauda; li lipsesce școl'a.

Acesta se simte cu atāt mai multu, cu atāt multe piese originale și și traduceri sunt intretiesute cu mici cantari frumusele, precum și cu dialoguri de cantatu. Apoi pe de asupra music'a acompaniatoare, care aru redica efectul, nu li sta totu-de-una și ori unde la dispușețiune.

Dșior'a Halmageanu are voce sonora și frumoșă, inse inca i lipsesce școl'a.

Avemu inse sperantia, ca cu timpu acesta societate va indestuli in tota privintia asceptarile și celui mai criticu publicu.

Zelul și persistent'a directorului este demnu de tota laud'a. El, posedandu deja concessiunea guvernului, dela Alb'a va porni cu societatea sa, inmulțita inca cu vr'o 4—5 artisti, aquirati din Romania, la Sibiu, hotarindu-se la ostenitiōs'a, dara nobil'a lucrare de a da cu o trupa, bine organizata și proveđuta, reprezentatiuni in tote partile locuite de romanii in Austro-Ungari'a, cu scopu de a deșteptă, a desvoltă și a intemeiă dorul și gustul pentru teatru romanescu, pentru art'a dramatica.

Din acestu motivu recomandămu nisiintiele acestei societati spriginirii frașesci a publicului romanu și din anima i dorimu cele mai imbucuratoare succese, pentru ca nu peste multu se ne putemu și noi trei milione de romanii dincōce de Carpati a ne bucură de unu teatru naționalu.

Deka pe aici ne vinu astfel de poște se nu se mire nime, pentru ca astadi este 25 decembre și in partile aceste ambla zile neintrecute nici de primadonele lui maiu. In gradini inverșescu și cresce tote verdetiurile

culinare și neculinare; holdele sînt mîndre și crescute de 3—4 schiöpe; zapada nu-i ca în palma; stieglitul cînta înca în vale; vrabiile dau concerturi formale și ieu scalde familiare, astfel în cât în peptu-ti se redica dorul de primavêra; nime nu cutêza înca sê cugete la eöste afumate cu divina capațina de vêrza; numai nopțile se paru a se luptâ puçinelu pentru susținerea prestigiului de ierna.

Cor. ord.

Margaret'a regin'a Italiei.

În iern'a trecuta diuarele din strainetate au publicatu o scire trista, și dupa ele înregistraramu și noi, că tiner'a regina a Italiei, Margareta, sufera de bóla spirituala.

Causa a acestei nenorociri cumplite se dîcea a fi iritațiunea ei grozava causata prin atentatul facutu în tómn'a anului trecutu asupra barbatului ei, la care și dîns'a fu de față.

Inse, lauda Domnului, încetul cu încetul temerile disparura, și în primavêr'a acestui anu jun'a și frumós'a suverana a Italiei, reaparî deplin restaurata în o ședint'a a camerei deputaților, unde totu publicul o întimpină cu aclamări pline de entusiasmu.

Acêsta întimpinare fu unu actu de adeverata simpatia, căci tóta națiunea italiana o iubesc. Ca femeia, soția, mama, cetățena și regina, dîns'a are de-o potrive iubirea și stim'a tuturor.

Ea s'a nascutu la 10 nov. 1851 și este fiic'a lui Ferdinand, principe de Genua, care a fost fratele lui Victor Emanuil; așá dara ea este totu-odata vêra primaria barbatului ei, cu care s'a cununatu la 22 aprilie 1868. Au unu fiu, Victor Emanuil Ferdinand, carele s'a nascutu la 11 nov. 1869.

I. H.

Biserica si scóla.

Dieces'a Orădii-mari. *Dl Iuliu Papfalvai*, pâna aci profesoru gimnasialu în Beiușu, fu numitu profesoru de religiune gr. c. și de limba și literatura româna la archigimnasiul Oradanu. — *Dl Gregoriu Kóváry*, pâna aci administratoru parochialu în Ioanișu, s'a numitu parocu ordinariu pentru acea parochia. — *Mihail Iltiu*, cantoru-invețatoru din Csenger-Ujfalu, s'a transpusu în aceeasi calitate la Ovari, iêra *Georgiu Papp* din Andridu, la Ghetea. — *Mihail Rákóczy* s'a numitu cantoru-invețatoru în Petea.

Gimnasiul din Beiușu. *Ratiociniu publicu.* Pe cól'a subscrisului, afara de sum'a 1000 fl. anuali oferita pe timpu nedețermuritu prin Il. Sa dl episcopu Mihail Pavelu, au mai subscrisu și solvitu în favórea fondului gimnasiului de Beiușu urmatorii domni: Rmii domni canonici Teodor Kóváry 125 fl., Ioan Kuuk 100 fl., Nicolau Vulcanu 100 fl., Paul Vela 100 fl., M. O. Ioan Ciceronescu prof. preparandialu 25 fl., Rmul D. Gavril Rednicu protopopu de Oradea-mare 20 fl., Mgf. D. Parteniu Cosma deputatu dietalu 25 fl., Sp. D. Iosif Românu dirigente domin. în Beiușu 25 fl., M. O. D. Moise Nesiu prof. preparandialu 10 fl., D. Georgiu Papp ceremoniaru episcopescu 5 fl., D. Alesandru Gera actuaru episcopescu 5 fl., la olalta: 540 fl. Aici se observa, că sumele memorate sînt oferite pentru fia-care anu în decursu de patru ani. (Va urmá.) *Silviu Reșeiu.*

Dieces'a Aradului. *Consistoriul gr. or. din Oradea mare*, ca și în anii precedinti, așá și în anul currentu a dispusu sê se țina conferinție preoțesci-invețatoresci în fia-care inspectoratu. Scopul acestor conferinție este aflarea modului mai corespunđetoru pentru îmbunetațirea starei învețamântului poporalu și în special pentru frecventarea școlara mai regulata. O astfel de conferinția se ținu în Oradea-mare luni la 16/28 1.

c. la care luara parte în numeru mare preotii și invețatorii din inspectoratul Orădii-mari, sub presiudiu parintelui protopresbiteru și inspectoru școlaru Simeon Bica, asistându și Rds. D. vicaru episcopescu Ieroteiu Belesiu. Desbaterile au relevatu multe cestiuni importante, între cari cea mai însemnata a fost întrebarea cum s'aru putê împreteni școlarii și parintii acestora cu școl'a, și în privinția acêst'a s'a constatat, că multu atêrna dela tratarea invețatorilor și dela progresul produsu de acestia. La finea conferinției Rds. D. vicaru recomandă celor de față, și în deosebi invețatorilor, armonia și conlucrare, spre a corespunde astfel așteptării comune și sublimei lor misiuni. — *Consistoriul gr. or. din Oradea-mare* va ține ședint'a luni la 3 ianuarie. — *Chirotoniri.* În dîilele din urma, precum cetimu în „Bis. și Școl'a”, s'au chirotonitu întru preoti pentru eparchia Aradului urmatorii teologi absoluti: Dumitru Chiriția pentru parochia Bucovetiu, protopres. Timișorii; Voicu Hamsea pentru parochia Fiscutu, protopresbiteratul Lipovei; Nicolae Popovicu pentru parochia Soborșinu, protopresbiteratul Totvaradiei; Iuliu Bragea pentru parochia Zarandu, protopresbiteratul Chișineu, și Dumitru Pandovicu pentru parochia Seleușu, protopresbiteratul Șiriei.

C e n o u ?

Dl Ion Bratianu, deplinu vindecatu, la 16/28 decembre a reaparutu în camera. Dl vice-președinte Chitiu, carele președea ședint'a, ridicându-se din fotoliul președentalu, l'a salutatu prin niște cuvinte caldurose. Dl Bratianu a respunsu: „Sînt fericitu, că acestu casu nenorocitu al unei bóle de care societatea româna pân'acuma a fost scutita, m'a luat de obiectu pe mine; căci oțelitu cum sînt în luptele pe cari în tóta viét'a mea le-am infruntatu, acestu atentatu nu a produsu cel mai micu efectu asupra-mi, decát a întari și mai multu otarirea mea de a-mi face datori'a pâna 'n capetu și fãra șovaire”. (Aplause prelungite.)

Primirea principesei Stefania cu ocasiunea venirii sale la cununia în Viena se va face la gar'a Mariahilf. Acolo o va salutá primariul în frunte cu întregul consiliu municipalu, în sunetul tréscurilor și al tuturor clopotelor; totu acolo o vor salutá o sufa de fete de cetățeni, îmbracate în colori naționale belgiane, și un'a i va dá unu buchetu pomposu, pe când reuniunea de cântări va cântá unu cvartetu. Apoi cortegiul se va pune în mișcare spre Burg, între dóue rënduri formate de tóte corporațiunile și școolele din Viena.

„**Bucovina**”, nou-înființata întrunire academica româna la universitatea din Cernauti, la 18 decembre a serbatu serat'a ei festiva, despre care inse abiá la încheierea nrlui presinte primiramu unu raportu, pe care astfel sîntemu siliti a-l amâná pe nr. viitoru.

Necrológe. *Vasilu Brasiovanu*, invețatoru rom. gr. or. în Maere suburbiul Timișorii, a repausatu în 14/26 dec. a. c. în etate de 41 ani, deplânsu de soția, socrii, rudenii și cunoscutii sei. A fost unu invețatoru bravu, zelosu și cu iubirea chiamării, a poședatu încrederea deseveșita a parintilor ce-i încredura tinerii lor copii, acărur instruare cu dragoste și consciinția o conducea. Ca românu erá cu simțimente curate, iêra ca prietenu și colegu unu sufletu sinceru și marinosu. — *Petru Hodrea*, unu economu de frunte în Reșinari, a repausatu la 14/26 dec. în etate de 49 ani. — *Gavril Gallu* preotu gr. or. în Rogoșel, Transilvani'a, a repausatu la 25 dec. în etate de 83 ani, gelitu de numeroșe rude. — *Dimitrie Vasiarhanu* avocatulu în B. Giula a repausatu.

Sciri straine. *Orasiul Paris* a publicatu iêrasi unu premiu de 10,000 franci pentru o simfonia musicala, pentru care inse numai artisti francesi potu sê concurga. —

Guvernul serbesc va înființa în Budapesta unu consulu comercialu. — *In Belgiu* în mai multe ținuturi apele au versatu, și au întreruptu comunicațiunea pe calea ferata. — *Dsiór'a Mongolfier*, a cărei mörte o anunciarămu în numerul trecutu, a traitu 93 de ani; în salonul ei a cetitu Ronsard „Lucreția“ sa. — *Sultanul* a ordonatu ca lig'a albanesa să se desființeze, înse liga a declarat, că nu se va supune acestui ordinu. — *Englesii* au unu resboiu nou, și anume în Africa cu colonistii lor din Transvaal, unde trupele englese au și suferitu înfrângere. — *In America-de-nord* în cele deșe luni prime ale anului curentu au sositu 13,137 emigranti poloni, cei mai multi din Prussi'a. — *Ernest Rossi*, renumitul artistu tragedianu, acuma debutăza în Egiptu. — *La Strassburg* consiliul generalu dizele trecute a desbatutu cererea ca în școlile populare ierasi să se propuna limb'a francesă, înse consiliul a refusat admiterea și continua germanisarea fanatică. — *La Constantinopolu* ambasadorul Franciei Tissot în septemân'a trecuta a remis Sultanului ordinul legiunii de onóre, și în cuvântarea sa accentuă simpatia Franciei față de Turci'a. — *La Paris* câteva dame din societatea nalta înființaza reuniuni de economiă în contra luscului în îmbracaminte și toaleta.

Deslegarea ghicitei de șacu din nr. 90:

Si ticălosu e omul în gól'a-i chibzuire,
Robitu de a ursitei grozava hotărare.

Iacob Negruzzi.

Bine au deslegat'o dómnele și domnișórele : Emilia

Onciu n. Căvoșchi, Anastasia Borea, Amalia Crișanu, Zoe Dimbu, Eufrosina Popescu, Emilia Popescu, Maria Moldovanu, Minodora Micșunescu, Agapia Jorgulescu, Eufemia Nicu și Ioana Popu.

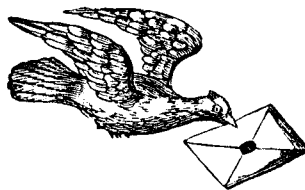
Premiul 1'a câștigatu dșór'a Agapia Jorgulescu în Tergul-Jiului.

Deslegarea logogrifului din nr. 92 : „Alexandria, Unii, Rafail, Epopee, Lucéfer, Iataganu, Arcadia“, — literile inițiale cetite de sus în jos; iér cele finale, cetite de jos în sus, dau numele „Aurelia“.

Bine 1'au deslegatu dómnele și domnișórele : Emilia Onciu n. Căvoșchi, Anastasia Borea, Adelaida Corcheșu, Mariți Lupanu, Nina Popescu, Maria Popovicu și dl Severu n. Barbu.

Premiul 1'a câștigatu dn'a Emilia Onciu n. Căvoșchi în Uzdin.

Post'a redacțiunei.



Anelul de credintia. Inainte de a scrie o novela, ia-ti o gramatica si invétia a scrie românesce, ceea ce acuma nu scii de fel.

Pe valea Someșului. Cuvinte frumoșe, tipuri esagerate; nimicu naturalu si in adeveru poeticu.

Filomel'a si vulturul. Buna ideia, înse mai ales partea prima, a filomelei, e pré lungita; corege-o, sterge sirele ce sunt de prisos; mai îndrepta si limbagiul, să fia mai armoniosu, si ni-o tramite de nou!

Invitare la prenumeratiune

la al șapte-spre-decele cursu anualu al „Familiei“, care va începe la 1 ianuarie 1881.

O fôia atât de vechia și atât de cunoscuta nu mai are necesitate de programa lunga. Organu socialu ilustratu, și în a două linia beletristicu, „Familia“ va tinde și în viitoru a-si îndeplini dupa putintia chiamarea. Rugămu dar pe toti aceia, cari apretuiuescu nisuintele nôstre, și cari vor a sustinê și mai departe „Familia“, actualminte singur'a fôia ilustrata româna, să binevoiesca a se abonă de timpuriu.

Condițiunile de prenumeratiune remănu totu cele de pân'acuma, și anume : pe unu anu 10 fl., pe jumetate de anu 5 fl., pe unu patraru de anu 2 fl. 70 cr. (și nu 2 fl. 50 cr. cât ne tramitu unii;) iera pentru Români'a pe unu anu 2 galbeni, pe jumetate de anu 1 galbenu.

Cu asta ocașiune oferimu pentru abonantii „Familiei“ urmatórele favoruri estraordinare : Din scrierile redactorului acestei foi potu sê-si comande cu pretiuri fôrte reduse aceste :

„Ranele Națiunii“ romanu în 3 tomuri, în locu de 3 fl. — 90 cr.

„Sclavul Amоруlui“ romanu în 3 tomuri, în locu de 3 fl. — 1 fl.

„Novele“, trei tomuri, tomul primu și al doile, în locu de cu câte 1 fl. — cu câte 40 cr.; tomul al treile, în locu de 1 fl. — 25 cr.

„Poesii“, în locu de 1 fl. — 50 cr.

„Mirésa pentru mirésa“, comediă în 3 acte, în locu de 1 fl. — 20 cr.

Asemene se ofere :

„De unde nu este rentórcere“, romanu de Adrian Gabrielly, tradusu de Titu Budu, în locu de 1 fl. — 20 cr.

Dintre tablouri, mai avemu portretul dlui Ion Bratianu, carele se póte capeta în locu de 1 fl. — cu 20 cr.

Colectantii cari aduna 5 abonanti, capeta unu esemplaru, al șesele, gratuitu.

*

„Siedietórea“, fôia ilustrata pentru poporul românu, va eși și în anul viitoru de două ori pe luna.

Pretul de prenumeratiune este pe unu anu 2 fl., pe jumetate de anu 1 fl., pe unu patraru de anu 50 cr. Carturarii poporului sânt rugati a respândi fôia acêsta între poporu, adunându-i abonanti.

Colectantii vor capeta dupa 5 abonanti, unu esemplaru, al șesele, în semnu de multiamita.

Pentru poporu se mai afla de vândare în editur'a „Siedietórei“ :

„Goronul lui Horia“, legenda de Iosif Vulcanu, edițiunea a cincea, pretul unui esemplaru e 5 cr., dar mai puține decât 10 esemplare nu se espedéza pe posta.

„Orfan'a Crișului“, tradițiune de Iosif Vulcanu, edițiunea a două, pretul unui esemplaru e 5 cr., dar mai puține decât 10 esemplare nu se tramitu pe posta.

Oradea-mare 6/18 decembre 1880.

Redacțiunea „Familiei“ și a „Siedietórei“.

Proprietaru, redactoru respundiatoru și editoru : IOSIF VULCANU.